

Další puč v Kyjevě!

- CZ24 News | 5. října 2019

Porošenko připravuje v Kyjevě další puč: Jeho neonacisté již opět stavějí stany na Majdanu. Zločiny Bidenova syna se nesmějí vyšetřit. Jed z kyjevské laboratoře na podzim v Praze? Bažiny a kavárny se míru děsí

VÁCLAV DANDA se zamýšlí nad posledním vývojem na Ukrajině a klade znepokojivé otázky, zda jsou již státní převraty po prohraných volbách základním „liberálně-demokratickým“ nástrojem globální diktatury

Situace na Ukrajině začíná opět houstnout. Jen co se objevily první náznaky, že by nová administrativa prezidenta Zelenského mohla změnit válečný kurz a začít opravdová jednání s Doněckou a Luhanskou lidovou republikou o autonomii a tolik očekávaném míru, ozvala se strana války. Bývalý prezident Petro Porošenko označil za kapitulaci dohody z Minsku z tohoto týdne, ve kterých Kyjev poprvé přistoupil na kompromis, který jediný může vést k míru.

Do pohybu se okamžitě daly skupiny radikálů s jediným cílem: nepřipustit uklidnění situace v zemi a vyhrotit ji znovu až na samou mez. To by postupně mohlo vést až k repríze státního převratu, jakého jsme byli svědky před pěti lety při Západem financovaném protiruském Majdanu.

Připomeňme, že při této operaci západní tajné služby a jejich privátní odnože svrhly demokraticky zvolenou vládu a prezident Janukovyč musel z obavy o život opustit zemi. Ukrajinci na východě měli být likvidováni, jejich rodný jazyk postaven mimo zákon. Jen proto, že se včas postavili na odpor, zachránili si dodnes alespoň holé životy. A nerostné bohatství Donbasu nemohl Západ vydrancovat jako zbytek země. To se neodpouští. Jenže oligarcha Porošenko v posledních volbách padl, neboť zbídačelí a unavení Ukrajinci už chtějí mír.

Strana války

Zdá se, že poslankyně Liza Boguckaja jejíž komunikaci na tabletu před měsícem náhodně vyfotografoval ukrajinský novinář, věděla o čem mluví. „Porošenko připravuje převrat. A velmi vážně se připravuje. Pěta připravuje převrat v prosinci,“ napsala mimo jiné. A i když většina ukrajinských médií považovala její záhadnou korespondenci za přehnanou, současný vývoj ukazuje, že zřejmě věděla více, než se mohlo na první pohled zdát.

Porošenko chce zjevně svou volební porážku „napravit“ již docela tradičními liberálně-demokratickými metodami, jaké známe i u nás. Situace v tomto týdnu (po jednání Minské skupiny) začíná opravdu stále více připomínat přípravu na puč před pěti lety. I tehdy začínaly protesty za nepřistoupení Kyjeva na smlouvu s Bruselem několika stovkami lidí, aby se později změnilo v krvavé divadlo. Dnes už z mnoha autentických svědectví víme, že katalyzátor převratu, záhadní odstřelovači, kteří pálili na policii i demonstranty a kteří mají na svědomí téměř stovku mrtvých, byli západní profesionálové.

Osvědčený scénář může být použit i dnes. Zvláště ve chvíli, kde se nejedná jen o obsazení na nerostné bohatství bohaté kolonie a geostrategické pozice vůči Rusku. To byl důvod proč se před pěti lety Obamova administrativa na čele s viceprezidentem Joe Bidenem jako hlavním hybatelem a viceprezidentem pustila do kyjevského dobrodružství. Dnes, po telefonátu mezi Trumpem a Zelenským, na kterém Demokráté postavili snahu o impeachment Donalda Trampa, hrají „liberálně-

demokratické“ bažiny a kavárny na obou stranách oceánu doslova o všechno.

Joe Biden proto udělá přes americkou pátou kolonu, která pět let ovládala Ukrajinu na čele s Porošenkem cokoliv, aby zamezil vyšetření špinavého dobytelského tažení a zametl pod koberec „podnikání“ svého synka, který na jeho válečný byznys v Kyjevě jako protektor přes ukrajinské nerostné bohatství dohlížel. Na Porošenka a jeho neonacistické bojůvky se může zdát se stále ještě spolehnout. Mír je to poslední, co by si „strana války“, kterou Biden spolu s Porošenkem reprezentují, mohla přát.

Řešení pro Donbas

Proto prohlašují tzv. Steinmeierovu formuli za kapitulaci vůči Rusku. Přitom jde o protokol předložený jejich člověkem, sociálně demokratickým ministrem zahraničí ve vládě Angely Merkelové, který se poté stal i německým spolkovým prezidentem, jež rozhodně není „Putinův agent“. Podle tohoto dokumentu má v Doněcké a Luhanské lidové republice dojít ke svobodným volbám, za účasti západních pozorovatelů. Tamní ruskojazyční Ukrajinci by si svobodně zvolili svoji vlastní politickou reprezentaci, přičemž východ Ukrajiny by získal určitou autonomii. To by demokratickou procedurou znamenalo faktické zakonzervování současného stavu, a přineslo snad tolik očekávaný mír.

Domobranecké jednotky chránící území Donbasu proti kyjevské pučistické armádě by dostaly status oficiálních milicí a ruština by byla uznána za jeden ze dvou úředních jazyků v oblasti. Je velmi pravděpodobné, že takovýto kompromis, ke kterému je Zelenský ochoten, by vedl k ukončení bojů a přenesení bojových operací do diplomatické roviny. Je také velmi pravděpodobné, že by tento vývoj mohl znamenat oslabení protiruských sankcí, z čehož mají Biden a spol. oprávněné obavy. Na protiruské kartě totiž „demokraté-globalisté“ na Západě vystavěli nejen konstrukci protitumpovské hysterie korunované marnou snahou o odvolání prezidenta z funkce. Je „záchraným plánem“, jak si udržet moc navzdory volebním prohrám.

Není divu, že tyto skupiny uvedly do pohybu všechny páky, které má Bidenova „strana války“ k dispozici. Ihned po oznámení prvních obrysů dohody o míru se na Majdanu začaly, tak jako před pěti lety, stavět první protestní stany a neonacistické revoluční gardy vyhlásily pohotovost. Demonstrace zatím nejsou masového charakteru. Podle pozorovatelů se jich účastní zatím jen několik stovek starých známých placených aktivistů Majdanu. Není však vyloučeno, že mohou brzy přerůst v masové akce, tak jak jsme toho byli svědky v listopadu 2013.

Potřeba války

I dnes se pod záminkou vlastizrady a kapitulace proti nedávno řádně zvolenému prezidentovi, který nedávno suverénně vyhrál prezidentské i parlamentní volby, sešikovala celá majdanská fronta. Znovu se tak na stejné straně barikády sešli Porošenko i Tymošenkova spolu s Právým sektorem a neonacistickými bataliony, které ucítily opět svoji šanci.

Je tu i další varovný moment. Ve stejnou chvíli, kdy tento týden probíhaly mírové rozhovory v Minsku, zaútočila ukrajinská armáda, kterou Zelenskyj zjevně nemá pod kontrolou, na Doněck. Dělostřelecká palba desítek zápalných granátů měla za následek mnoho požárů ve středu města a oběti mezi civilním obyvatelstvem. Zelenskyj zatím svůj Deep State neovládl, takže se může dostat do stejné pozice, jako Viktor Janukovyč. Jeho nadějí ovšem je, že většina Ukrajinců je už válečným dobrodružstvím „strany války“ unavena, což jednoznačnou volbou Zelenského dala jasně najevo.

Kyjevská kavárna (stejně jako ta washingtonská nebo pražská) si uvědomuje, že jí postupně dochází dech. Že válečná protiruská hysterie už většinu lidí unavuje, protože je nevěrohodná. O to však

zuřivěji teď bude bojovat na všech frontách. Demokracie je pro globalisty dobrá jen do chvíle, pokud mediálně zmanipulované volby probíhají podle jejich scénářů. Jakmile lidé odhalí celý ten podvod a začnou volit podle svých skutečných autentických zájmů, jde demokracie k ledu a nastupuje stará známá metoda revolučního puče.

“Liberální demokraté” teď mají napilno. Půda pod nohama jim začíná hořet, kam se podívají: od Londýna a Washingtonu, přes Itálii, Rakousko či Prahu, až po současný Kyjev. Zatím se pokoušejí deklasovat vůli voličů “kabinetními” převraty.

Ukrajina je však laboratoří, odkud se „pokrokové“ myšlenky násilného převzetí moci šíří již dlouho dále na Západ. Nejpozději letos v listopadu se dost možná pokusí zamořit svým jedem (je to takový bolševický “staričok”) i Prahu. Ostatně ukrajinské vlajky vlající na protizemanovských demonstracích (včetně té chvilkové na Letné) to přesvědčivě demonstrují.